

SmyslFest 2017 – report

6.5. se konal dlouho očekávaný, videopozvánkou avizovaný reunion kapely Smysl decibelu. Celé se to odehrálo v Modré Vopici, zřejmě jako vedlejší party k Milion marihuana marchí, který se rozkládal pár kilometrů vedle. Ze začátku, tj. kolem 18. hodiny, za krásného slunečného počasí se začínal odehrávat festival v téměř rodinné atmosféře.

Rozhuda hrála akusticky a distribuovala během produkce instantní hamburgery odněkud z Plzně a taky průběžně hlásili stav hokejového zápasu naší reprezentace s Běloruskem. Skrovně myslíme, že elektrizované verze jejich písní jim jdou líp. Zahráli na poctu reunionu toho večera píseň Flanelová košile.

Hliníkové lopatky dědečka Pipýna začaly setem krátkých písní v němž zmínili kapelu Smysl decibelu coverem písně Alenka v říši lihu – tentokrát pod vlivem Neu deutche welle. Po dlouhé době nejtanečnější píseň této kapely. Pak následovaly ve zbylé půlhodině dva standardní lopatkovské psychedelické masakry. Acid rock žije!

Od zítřka nehrajeme hráli přímočarý rock, celkem povedené skladby k sobotnímu západu slunce. Něco jako pivo Staropramen – nepřekvapí, neurazí.

Připravil se další hřeb večera, na který teprve (zvláštní náhodou po konci hokeje) začali dorážet další skupinky lidí: **Fünf**. Zpěvák Tomas (o kterém bude ještě řeč) byl příznivě naladěný snad celým kýblem piva a procitěně a svérázně zazpíval hity jako Rock me Amadeus; Lass mich rein, lass mich raus; Da Da Da, nebo 99 luftballons. Kapela hrála a pěkně jim to šlapalo. Je docela zajímavé, že pro někoho to je hudba, která se hrála na diskotékách, když jako teenageři chodili za zábavou, a pro někoho (o generaci mladší) to je úžasné retro.

Devátá hodina otevřela dveře opět z popela povstalé kapele **Smysl decibelu**. Pánové se rozhodli odehrát absurdní divadlo – divadlo, které šlo zcela mimo jejich režii. Tomas, po odpovídání svého partu v předchozí kapele, si sedl za bicí a o něco se tam snažil. Začátek byl poněkud rozpačitý, nicméně performance zahrnovala fáze:

Nevysereme se na to?, Něco snad ještě zvládneš..., Ještě poslední. Nebylo jasné, jestli si lidi užívají víc legendární fláky Smyslu decibelu, nebo show, u níž se neví, jestli zvládnou ještě další píseň. Magické bylo, když bubeníkové vyřadila palička, tak než si sáhl pro novou, odzpívala se celá sloka. Opravdu povedený zážitek vybočující mimo hranice hudby a i samotného večera.

A-bomb šli po předchozím Smysluplném představení narovnat dekorum večera. Začali hrát svižné garážové rokenroly, a pěkně mixované – bez zbytečných mezer. Navíc hráli bez basisty, kterého suploval kytarista, jenž byl zastoupen zpěvákem. Jejich taktika byla jednoduchá: napálit tu energii do publika, což mělo ten kýžený garážový efekt. Snad jediné, co je dělilo od dojmu kapely Ramones, bylo snad napálit ještě víc tempo.

Vychaný knedlíky uzavírali večer. Zpěvák Herák komentoval dění; nejprve prokoval nenávisť a všudepřítomné blbství, pak sundal tričko a společně to s kluky rozjeli. Následoval energický masakr v podobě hardcorového nektaru včetně třešniček jako Whisky a kokain, Ženy a skromnost a dalších fláků z prvních alb.

Při produkci tam někdo donesl televizi, kterou následně publikum s Herákem rozkopalo. Herák to pak glosoval: „Zase čumíte na televizi a je vám jedno, že se tady kvůli vám lidi potí... Ale nekecej, celou píseň jsem tě sledoval a čuměla jsi na televizi... Dejte tu televizi do hajzlu, člověk pak nemá kam skákat.“ Parádní estráda.

Tedy večer to byl zajímavý. Různorodý a tématický. Snad poslední performance blížící se tomuto ražení v Modré Vopici se odehrála při K+M+B party, kdy na společném koncertu kapel Hliníkové lopatky, A-bomb a kultovní kapely Nouze byla 6. 1. 2012 vypnuta elektřina, aby si performeři dali konečně oraz a přestali nadále znečišťovat tamní podlahu doneseným bordelem a nadále vzniklý odpad rozebírat na prvotní částice, a to vše za tance nahých mladíků a dívek.

Nájezd

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 10.5. 2017, číslo 281, online: najezd.wz.cz

Kalendář

- 12.-13.5. se koná **Legendární festival**, vystoupí: PARAGRAF 219, Kočkout, Hubert Macháně a další. Kde: Modrá Vopice (Spojovací 1901/12, P-9), kdy: ??, vstup: za prachy.
- 13.5. se koná **Magorova studánka 2017 /Československý festival**. Hraje: SVATÁ KRÁVA, BOBEŠ A BAND a další. Kde: Magorova studánka / U prince Miroslava, P-5 Smíchov, start, vstup: zatajen.
- 13.5. se koná **5. anarchistický knižní festival**. Prezentace volnomyšlenkářských vydavatelství místních i evropských (AK press, Active distribution). A taky čítárna Nájezdu! Kde: Autonomní sociální centrum Klinika (Jeseniova 60, Praha-3, Žižkov), kdy: 12:00 – 20:00, vstup: dvěma / branou.
- 20.5. se koná **Brnky fest** (8 kapel). Kde: Brnky, u obce Zdíby, kdy: 14:00, vstup: dobrovolný.
- 2.6. se koná akce **Geminorum**. Zahrají: 4 LIŠKY, SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL ROPY, SKRYTÝ PŮVAB BYROKRACIE. Kde: Na Slamníku (Wolkerova 12, P-6), start: 18:15 – až do rána, vstup: do klobouku.

10.5. Blažena, Gordon

Přejeme vše nejlepší!
Dneska je Blažena
k rozkoši sladěna.
Slaví to s Gordonem
možná i s kondomem.

Edice bulletin Nájezd

Dříve, než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnout nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- **Ld@ & HovAdoO: Přízraky Nonetské** (A5, 128 str.) cena 100 Kč
- **Fikus: Fikusoidy** (A5, 78 str.) cena: 100 Kč
- **THOMASH ROGOWSKI: Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
- **Jiří „SVINĚ“ FIALA: Přízraky sračkárny Chotěnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč
- **HLDP: 10+1 Mikulášský koncert a vše mezi tím** (A5, 115 str., barevně) cena: 150 Kč

K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz, či e-mailem: najezd@gmail.com.

VYTISKNI SI NÁJEZD A PAK HO NĚKOMU DEJ.

A co na to Bar-ré? Že se nám tu krad-dé.

5.5. se opět ztratil jeden obraz. Taktika byla jednoduchá, rám zabalit a schovat u fotbálku za skříň. Takže díky profláklému místu se rám našel, ale s obrazem to bylo horší, ten byl roztrhaný a narvaný do koše. Autor Andrej, vysloužilý z rusko-afghánské války jej namaloval v roce 1998, když odjížděl zpátky do Běloruska. A komu konkrétně vadil motiv motorkáře „Harley je Harley, ale šnupeček, to je jízda?“

To, že si zpříjemníme hospodu něčím vlastním jen zvyšuje hospodě prestiž, ale k čemu to je, když nám tady nějaká náplava hospodu ničí? Kdo si bere sám pro sebe svět jako rukojmí je jen a jen debil!

Společně proti NARCISMU!

Nájezd

JAK STVOŘIT Z HippieZÁKA UNDERGROUNDÁKA

Sežeň několik cisteren různého druhu piv (nejen značkou ale i kvalitou). K tomu vypěstuj nebo sežeň x kg dobré marihuany. Dále uvař nebo sežeň x kg pervitinu, opiátů a jiného svinstva. Také pěknou řádku krásných žen a dívek. Přidej mnoho zatčení, obušků, policajtů, vachcimer i dnů strávených za mřížemi. Ještě přidej hojně koncertů, knih, výstav a jiných kulturních akcí. Probdělé noci, čekárny, špatné počasí za noci strávených bůh ví kde. Vyprodukovat x litrů z cisterny postelové moče, zhruba stejné množství zvratků a nechtěných výkalů. Zalej x sudy kořalky. Přidej něco zoufalství a drzosti, něco blázinců a škol.

Sežeň někde dítě květin a během x let jej nechej strávit vše výše uvedené. Za výsledek ručím veškerým movitým majetkem. Taktéž zde mluví vlastní zkušenosti.

x – konkrétní číslo si dosadte dle naturelu.

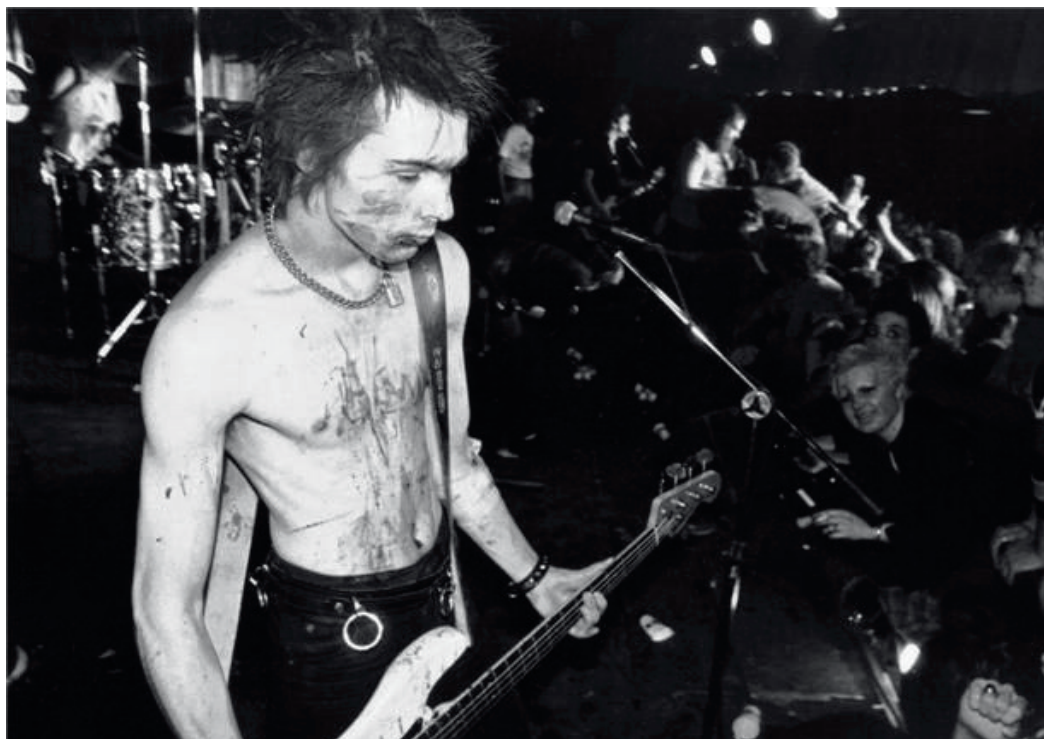
Fikus

Ožral se z podoby
vystřízlivěl do chudoby
a teď marně loví
z kapsy drobný
obchází hospodu
s napřaženou rukou
má v ní pár mincí
a nějaký trsátka
prosí ať mu přidáš
ať má na útratu.

–

Jedna malá obsese
neuškodí noblese.

Robert

Sid Vicious

10.5.1957 - 2.2.1979

Dnes si můžeme připomenout nedožitě 60tiny bubeníka, tří akordového basáka, zpěváka a punkovou ikonu Sida Viciouse.

Sid se narodil v Londýně jako John Simon Ritchie, ale jeho otec záhy rodinu opouští a tak se stěhují na Ibiza, kde jeho matka údajně prodává drogy. V roce 1965 se opět stěhují do Anglie, kde se jeho matka podruhé vdává, ale svazek nevydržel moc dlouho – otčím mu umírá půl roku na to. Od 14 let bydlí v Hackney. Nachází si partu kamarádů, s kterými squattuje a jeden jeho spolubydlící je nějaký John Lyndon (budoucí Johnny Rotten), který choval křečka jménem Sid – ten Johna R. pokousal, a ten jen prohodil „Sid is really vicious!“ a koncertní jméno Sid Vicious bylo na světě.

Sid se dostal do kapely Flowers of romance, která sice nic nenahrála ani nezahrála jediný koncert, zato vstoupila do dějin, že její členové se dostali do úspěšnějších kapel: Sex pistols, The Clash, The Slits. Sid si též zabubnoval v punkovém projektu Siouxsie and the Banshees, kde s nimi 20.9.1976 odehrál koncert na akci 100 Club punk festival (průlomový

festival, kdy punk se dostal z undergroundu do mainstreamu). Tam nadělal několik průserů, kdy zmlátil dva reportéry a nějaké DJe z BBC. Taky hodil sklenici do davu tak šikovně, že jednu dívku na jedno oko oslepil – to mělo za následek zákaz punkových akcí v klubu. Takže jestli byl Sid doposud brán jako vážný a zodpovědný hoch, tak od té doby se to již neprokázalo. Nicméně mezi vystupujícími byly i Sex pistols, kteří Sidovi hodili lano. On sice neuměl hrát na basu (a že při koncertech ji měl většinou vypnutou a na nahrávkách jej zastupoval kytarista Steve Jones, nebo bývalý basák Glenn Matlock), ale to nevedlo – Sid ztělesňoval punk a jako ikona byl důležitější, než jeho hudební talent. Údajně jej trochu zaučil Lemmy Killmister. Od dubna 1977 Sid vystupuje se Sex pistols. Následovalo několik koncertů, potyčky s gangy, které nesnášely punkáče a v létě se konalo turné SPOTS (Sex Pistols on the Secret) – tedy koncerty v utajení. Navíc už nešlo o hudbu, ale o image. Sid s Pistolemi nahrává album Never Mind the Bollocks. Sidovi je také připisováno prvenství ve speciálním tanci bez partnera, jemuž se začalo říkat pogo.

Ale to o měsíc později, v listopadu celé nabralo jiný

směr, kdy se v Londýně objevila gruppie, příležitostná šlapka a feťačka Nancy Sprungenová, údajně hledající Jerryho Nolana momentálně z New Yorkské kapely Heartbreakers. Když ji dal Johnny Rotten košem, potkala Sida. Začal románek, který krátce na to přešel k lásce k heroinu a tím měl strašlivý dopad na samotné Sex pistols (po vzoru každá kapela má svou Yoko Ono). Nakonec je jí podařilo Sida k sobě přivázat a vedla Sida k sólové dráze. 14. ledna 1978 se Sex pistols v půli amerického turné rozpadají a Sid je totálně v řiti. Přesouvá se do hotelu Chelsea v New Yorku. Bez heráku nedá ani ránu, navíc s Nancy chodívali k dealerům padající na zem, naráželi do zdí nebo do pouličních lamp a tak se často vraceli s prázdnou. Pro Sida nebyl problém si šlehat hero ředěné vodou ze záchodu a vůbec to měl všechno na háku. Nicméně Nancy dělala Sidovi manažerku a nahrávají album Sid sings, kde Sid zpívá a vystupují s ním i Jerry Nolan a Arthur Kane – legendy amerického punku z New York dolls.

12. října 1978 ale romance končí, kdy se Sid probírá v Chelsea hotelu z komatu po 30 tuinallech (extrémní dávka sedativ) a v koupelně leží s nožem v břiše, který Sidovi sama darovala, mrtvá Nancy (bylo jí 20 let). Sid je obviněn z její vraždy a je zatčen. Sidova matka mu pak zkušeně do vězení propašovala heroin. Virgin records zaplatila 30 000 dolarů, aby Sida propustili na kauci, aby se líčení mohlo odehrávat na svobodě. Propuštěný Sid při rozhovoru hned utne reportéra, že by si nejraději přál být pod zemí a když se reportér zeptal, jestli to myslí vážně, Sid jen smutně konstatoval, že „jo.“ Nicméně hned se konal večírek na oslavu Sidova propuštění, Sid si sehnal od matky bílý heroin (nejvyšší kvalita) a díky detoxikační kůře ve vězení si Sid střelil rovnou zlatou dávkou. 2. února 1979 Sid ve svých 21 letech umírá. Policie tím případ uzavírá a průběžně reportéři jej zase otevírají.

V bundě měl Sid sepsanou závěť na kousku papíru, že si přeje být pohřben vedle své Nancy. Nicméně její rodina to odmítla a tak, kde je vlastně Sid pohřben, nikdo pořádně neví, někdo říká, že jeho popel byl vysypán na hrob Nancy, někdo zase, že jej vysypali v Heathrow na letišti do větrací šachty. Takže k nedožitým narozeninám přeje Nájezd vinčováním, že punk stále není mrtek.

Krtek

foto: refresher.sk